

مردم را یا باید نواخت یا فرو کوفت ،
زیرا کین زخم های کوچک را توانند ستاند ،
اما زخم های گران را پاسخ نتوانند گفت . از اینرو ،
زخمی که میزنیم می باید چنان زخمی باشد که بیم کین جونی در پی نداشته باشد .
" شهریار " فصل سوم - اثر نیکولو ماکیاوولی

می گوید اعدام کن !

در سیاره هفت میلیاردی زمین که ما در آن زندگی می کنیم در هر روزش میلیون ها دختر و پسر به صورت آزاد با یگدیگر همخوابگی میکنند اما در هیچ کجای این سیاره دخترک شانزده ساله ای را به جرم همخوابگی با یک پسر یا یک مرد به دار نمی آویزند.

وای بر ما ایرانیان ، وای بر ما ایرانیان که بی غیرتیم، بی عرضه ایم و توان شوریدن بر این ستم ویرانگر را نداریم . نمی خواهم مقاله بنویسم ، میخوام حس درد ناکی که چند روزی است بر روح و روانم سنگینی میکند را از سینه پر دردم از گلوی گرفته ام فریاد کنم . فریاد کنم که آیا خدانی هست؟ آیا فریاد رسی هست؟ می گفتیم طالبان در افغانستان میکشند و تجاوز میکنند ، فیلمسازان بزرگ و شهیر ما به افغانستان رفتند و درد مردم رنج کشیده مظلوم افغان را به گوش جهان رساندند و حتی فیلمشان را تا کاخ سفید برای ناجی این دهه " جرج بوش " به نمایش گذاشتند . وای به ما ایرانیان عقب مانده و بدبخت که این فیلمسازان شهیر و پر آوازه ، این هنرمندان شوا لیه نما حتی حاضر نیستند در یک پلان، درد واقعی و سخت این ملت را به گوش جهان برسانند .

فیلمسازان شهیر ایرانی که با فیلمهایی از بدبختی افغان ، تاجیک ، کرد، آفریقایی و.... توجه جهان را به خود جلب کردند کجایند تا واقعیت های تلخ و جانسوز ایرانی را برای جهان بنمایش بگذارند. برآستی چگونه درد مان را برای این جهان مدعی حقوق بشر بنمایش بگذاریم ؟ چندی پیش دوستی غیر ایرانی بدیدم آمد ، دوستی از همین قاره آسیا و از همین کشورهای جهان سومی. تصاویری از اعدام در ایران را به او نشان دادم، این دوست آسیائی و جهان سومی با تمام احساسش اندوهگین شد، لب گزید، بهم پاشید، برخواست و توان ادامه دادن برای دیدن عکس های ساده اعدام را نداشت و آنگاه پرسید : آیا اینجا Human Rights (حقوق بشر) نیست؟ در کشور این دوست آسیائی و جهان سومی من شاید هر چند سال یک نفر اعدام شود. با واکنشی که این دوست روشنفکر آسیائی نشان داد دریافتم که جهان از فجایع ایران بی خبر است و یا خودش را به بی خبری میزند.

کشور این دوست من به منابع انرژی ما سخت نیاز دارد و همین دلیل خوبی است که در این کشور از فجایع ایران بیخبر باشند.

اوضاع ملت ما روزبروز سخت تر شده است. همه در اینجا تنها شده اند گویی ایران سیاره ای جدا مانده از کائنات خداوند است. متفاوت در همه چیز. مردم ما بی غیرت، بی همت و سخت ترسو شده اند. چه ظالمانه است که در شمال ایران در شهر کوچک نکا دخترک ۱۶ ساله ای به نام عاطفه رجبی که نیاز به تجربه لذت جنسی دارد را به دار بیاویزند. شرمت باد ای رهبر، ای رئیس جمهور، ای نماینده مجلس، ای ایرانی در هر کجا که هستی، ای انسان، شرمت باد. همه ما در این جنایت شریک هستیم در هر کجای این خاک که باشیم در این جنایت کثیف با آن قاضی کثیفی که با دست خود طناب دار را بر گردن لطیف آن دخترک ۱۶ ساله انداخت شریکیم. قوه قضائیه جمهوری جهل و جنایت مدعی است که دختر ۱۶ سال نداشته و ۲۲ ساله بوده است گویی با بالا بردن سن دختر میتواند جنایتش را توجیه کند.

خدایا از این وطن و از این حاکمان مجنون و دیوانه خسته شده ایم. آن ایرانیان خارج نشین که میگویند ما به کمک آمریکا و بیگانه نیازی نداریم، ما تاریخ کهن چندین هزار ساله داریم، ما بایک خرمین داریم و.... چرا به میدان مبارزه در داخل ایران نمی آیند و از دور بوسه به پیغام می فرستند؟ آیا شده همین ایرانیان روزی یک دلار

از در آمدشان را بداخل کشور برای مبارزان بفرستند؟ و آیا شده که کوشش های همه جانبه انجام دهند و متحد شوند تا کاری صورت دهند؟

عصر را بین هود و تیرو کمانش گذشته، عصر بابک خرمدین و حسن صباح با آن قلعه های اسرار آمیزشان نیز گذشته است، عصر، عصر قهرمانان فردی نیست. عصر ما عصر حرکت های جمعی است عصر انفجار های اتمی با فشردن یک دکمه. در این عصر مردم ایران ما نمیتوانند به مبارزه با نظام سلاخی چون جمهوری جهل و جنون بروند بلکه به کمک یک نیروی بزرگ خارجی نیاز هست و تنها در یک صورت خلاف این میشود. زمانی که همه مردم با هم یکی شوند که این هم میسر نیست. چرایش باز میگردد به این جمله از ماکیاوولی که در مقدمه آورده ام :

مردم را یا باید نواخت یا فرو کوفت ، زیرا کین زخم های کوچک را توانند ستاند اما زخم های گران را پاسخ نتوانند گفت . از ایترو ، زخمی که میزنیم می باید چنان زخمی باشد که بیم کین جوئی در پی نداشته باشد .

اعدام های بی پروای سالهای اول انقلاب و بعد از آن، جنگ فرسایشی ۸ ساله ، و دیگر ضربه های پی در پی نظام به مردم و زهر چشم گرفتن ها همه و همه به مثابه سخن ماکیاوولی است که رژیم برای بقای خودش عملی کرد. اکنون کدام تکه از تاریخ و فرهنگ چندین هزار ساله ایران را میتوان در مردم ایران امروز دید. فرهنگ ما تکه تکه شده و دیگر فرهنگی نمانده است.

خدایا دیگر چیزی برای ما باقی نمانده است، اگر قرار است زیر سلطه ملای جاهل و جنایتکار باشیم و روزبروز بدبختر شویم بگذار آمریکا و اسرائیل به ایران هجوم آورند. لاقلاً میدانیم که این دو در بسیاری چیزها به بشریت خدمت کرده اند. بگذار نفتمان را آمریکا ببرد نه سوریه که ۲۶ سال است از نفت مجانی ما بهره میبرد و هیچ حاصلی هم برایشان نداشته است.

به حق اگر پیش از اعدام این دخترک ۱۶ ساله مطلع میشدم خبر و ماجرای او را به تمامی رسانه ها و سازمانهای بین المللی ارسال میکردم تا فریاد رسی برای او پیدا شود. این حداقل کاری است که هر ایرانی باشرفی در این گونه شرایط میتواند انجام دهد. هر جوان دختر و پسر ایرانی بایستی خودش را به سازمانها و مراکز حقوقی جهان و نیروهای اپوزیسیون ایرانی در خارج از کشور وصل کند تا در چنین شرایطی بتواند از هموطنان بی گناه خود دفاع کند. نگوئیم به ما چه، باور کنید که یک انسان میتواند جهانی را دیگرگون سازد و عاطفه، این دخترک ۱۶ ساله شمالی در برابر قاضی (آخوند) جنایتکار برای اعتراض با شجاعت تمام چادرش را بر میدارد و بر او فریاد میکشد و از حق خود دفاع میکند. دیوان عالی کشور جمهوری جهل و جنون حکم این قاضی افسار گسیخته را تائید میکند. شاهرودی عراقی بی وطن افتخار میکند که دستگاه تحت امر او در جهان نمونه ندارد. البته ما تائید میکنیم که چنین است و نمونه ندارد که نمونه اش طالبان در افغانستان بود و بس. در قرن ۲۱ دختر و پسر ایرانی از گربه های کوچه و خیابان پست تر شده اند، که گربه آزادی برای عشقبازی و تفریح دارد که نوجوان و جوان ایرانی ندارد.

ای آسمان، ای زمین، بسوزان این ستم و این جهل ویرانگر را. ای خدائی که عشق را آفریدی این بندگان مدعی تو در ایران بلا زده بیش از حد عصیانگر شده اند، تو همه بندگان را دوست داری میدانم، اما آیا جهل و جنایت رانیز دوست داری؟ پس بسوزان این ستم را. فرود آور آن آتش اهورانی را بر سر این ستمکاران. بسوزان و ویرانشان ساز. من از تو میخواهم و همه ایرانیان با شرف از تو چنین میخواهند.

شهریار شادان

نویسنده ، یژ و هشگر ، فعال سیاسی

مرداد ماه ۱۳۸۳ تهران

shahriyarshadan@yahoo.com

درفش کاویانی

<http://derafsh-kaviyani.com/parsi/>

derafsh-kaviyani.com

